

Domingo Flegetera

L'ULL

Nº 9256.

NÚM. 3

OLOT, 6 DE JULIOL DE 1912

ESTIU I

No's tornen els originals, ni's publiquen anuncis de cap mena.

ESCOLTEU

Senyors: Interrupim per pocs instants lo que constitueix la característica del setmanari que a les mans teniu, alheure coneixement que sustenteu la boja pretensió d'eliminarnos de l'estadi periodístic olotí.

Passen per nostres ulls els albors dels anys que formen part del segle XX, y en el cor de la montanya que hauria de representar el bressol de les llibertats de nostre terra, surgeix y viu perennement l'asquerós fantasma d'una tirania desprestigiada. Empró — diguemo aviat — nosaltres que respirem els puríssims aires que vivifiquen l'esprit de les joventuts modernes, nosaltres que anelem una verdadera independència d'obres y de criteris no podem, no volem doblegarnos sota'l jou de aquesta falsa autoritat, desconeguda per les lleys qu'en els actuals moments regeixen.

Be nos podem dir, senyors d'enfront, que al volernos considerar tant imperiosament com esclaus de vostres idees arcaicas, no porteu altre intenció que deturar a la forsa l'immensa desbandada que s'opera d'una manera continua en els remats que ab vituperable inconciencia nos portaven an'els llocs més preeminentes de la comunitat, satisfent aixis vostres insanes y ridicules pretensions. Per culpa vostre, com un cástic a la ineptitud de que haveu donat proves, cada dia y a

tothora, heu de lamentar notables y valioses escissions en els camps que per desgracia encare regenteu.

La joventut, aquesta joventut de la qu'esperaveu que hos mantindria en el pedestal que s'ha aixecat a l'ambició vostre, la veyeu avuy com fuig de l'imperi ignominiós a que preteniau subjectarla.

Y es qu'estem cansats de sufrir y soportar tantes intromissions en nostres consciencies lliures. Per aixó volem proclamar als quatre vents la llibertat d'acció a que tenim dret, trencant les lligadures que'ns immovilisaven, pera emanciparnos de la pesanta tutela que s'exerceix sobre les voluntats dels qu'hem tingut la insólita disort de neixer entre mitj d'aquesta faramalle caciquil; per aixó hem fundat un periódic ab la plena intenció maliciosa de preparar una intensa revolució en les estancades idees d'aquest Olot que s'embotcalla ab la vida xorca de poblet. Més al escampar per tots indrets les fulles que veyeu, curullades de nova sava que porta en son si l'esprit enèrgic de la modernitat que vos aterra, hos axequeu del fanc que sempre haveu de morrejar, y vibran les vostres gorjes estridents, retombant pel negre espay el bramul imperatiu *non placet*.

Ab l'afany de tiranisar els individus qu'han

de raure á la sombre vostre, ab la febre famolencia de domenyar les voluntats que intentan rebelarse contre las truculencies del cesarisme que hos ofega, no reculliu altre fruyt que una hipocresía,

fomentade per l'illament forsós, atrofiant aixis les cenciencies aptes pera realisar les grans reformes de que'ns trobem necessitats; y...*tot aixó esconya.*

LA REDACCIO

CALENBOURS

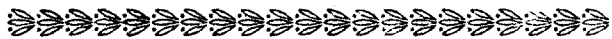
En que s'assembla un *arrenca cairalis* fent discursos, ab una dona guapa?—En que fan patir.

En que s'assembla un inspector de policia, ab una cançó popular?—La vi'n la calle muy... etc.

En que s'assembla Olot ab Melilla?—En que Gurugú por arriba, Atalayón por abajo.

En que's diferencia un confrare local ab el nostre periodic? — En que l'un es *Deber* y l'altre *Deber-ano*.

En que s'assemblan els tres Reys de l'Orient ab els ulls d'un home?—En que son tres y un de negre.

COLMOS

¿Quin es el colmo d'un Qu'mic?—Tenir la filla sosa y la dona... potassa.=(K. O. H.)

¿Quin es el colmo de la coqueteria?—Pintarse ulleres en el ull del...

ENDEVINALLA

¿Quina es la senyora que te més nebots?—La solució es vista: *La Tia*.

EL GRAN CONCURS DE L'ULL

Ara están de moda's concursos. Com *Le Matin* organisador del *circuit* europeu d'automóvils, *Le Journal* del *raid* d'aviació Paris-Bruse-las-Roma, y *El Deber*, organisador de la excursió excavatoria a Santa Maria de Finestres; L'ULL el setmanari més vert, tafaner y popular del globo

terraqui, comença a fer trevallar el seu singular ingeni, pera la organizació del concurs més original que hanrán vist els demás ulls.

Prompte publicarém unes bases, que—baix el punt de vista dificultós—no tindrán rés de particular; empró'ls premis, o sia les recompenses ab que *recompensarém* als concursants y concursantes que triomfin en la empenyada lluyta, serán d'una utilitat manifesta pera les intimes relacions entre homes y dones.

Fassin provissió tothom d'una mica de paciencia, ab la ferma seguretat de que no resultarán defallides les esperances dels que tinguin el gran pensament d'acudir a n'el atractivol certámen de L'ULL.

PANTAGRUÉLICA

Divuit joves guapos
de bones families,
que'ls modos els sobren
y tenen bons noms;
diumenge a les dugues
fent dos o tres files
vaig veure que anaven
camí d'una font.

Per moltes *ullades*
que'ls joves tiraven,
vaig comprendre qu'eren
d'aquet nou papê
que surt els dissaptes,
o quant L'ULL els pica,
y qu'han posat un pánic
de *arza y olé!*

Vaig volgué seguirlos;
y apretant ab febre

¡Apa noys, moltes empentas!
treveu genit y apreteu
que després de grans esforços...
tampoc el deturareu.

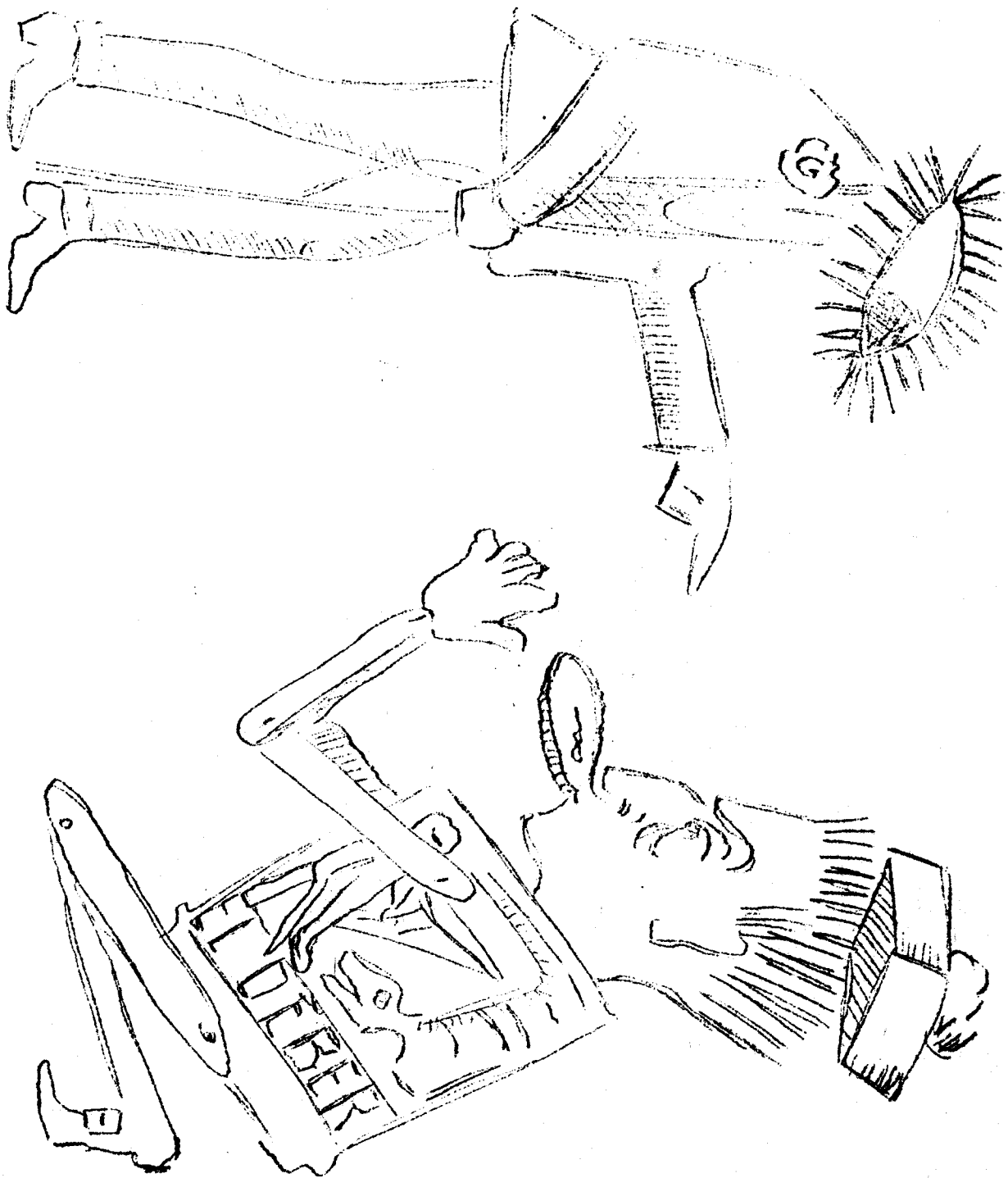

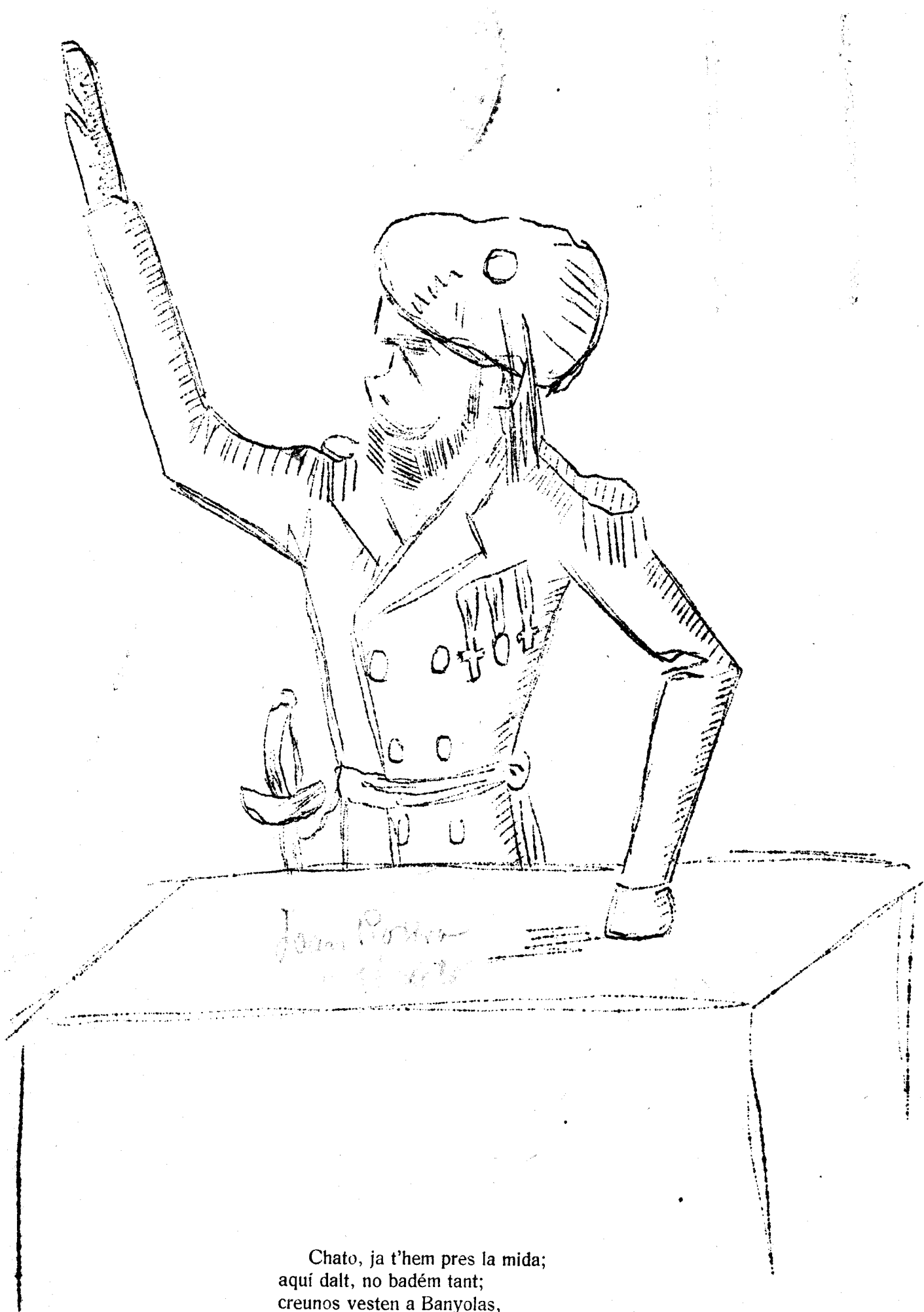
Chapman

EL FUTUR DISPESER DE NOSTRE DIRECTOR

¿.....?

Ara convénset Perico,
que de valents en sou tots;
...pró quan vos pican l'esquena,
no feu més que parà'ls cops.

Chato, ja t'hem pres la mida;
aquí dalt, no badém tant;
creunos vesten a Banyolas,
que Olot te ve massa gran.

vaig arribà a l'hora
alegre y calent,
ahont en una casa
que te vista alegre...
y allà tots dinaven
espatarrantment.

ERRADES

En els exemplars del nombre anterior, — que com tothom sab no va haverni perquè'n va volguer — hi pareixeren algunas garrafals equivocacions d'imprompta, que la nostre reconeguda ilustració 'ns obliga a subsanar en el present, pera mantenir la cultural auriola que'ns havem guanyat d'una manera tant llegítima.

En el començ de l'article primer deya: *rastres hidrits*; doncs, no senyors, havia de dir: *rostres hirsuts*. Mes avall, deya: *Veni, vini, vici*; essent aixis que'l valent guerrer romà, després de la batalla contra el rey del Ponto, va escriure: *Veni, vidi, vici*. Y per últim: allà ahont diu *Bonum vinum lætificat car hominis*, el *car* ha de substituir-se pel sustantiu *cor*. Altres n'hi hà que no son de tanta importancia, que'l bon criteri del llegidor deu haver ja corretgit.

La neteja d'errades que acabem de fer, consta en les edicions de províncies y d'ultramar del darrer nombre.

ULLADES DE LA SETMANA

L'ULL va tenir la immensa satisfacció de veure dugues morenes hermoses com dos Sols, ab unes rosses belles y jolives com nascudes en el camp de Deu... Més ¡ay! lo que son las males companyies; varen juntarse ab una de llur sexe, tant deixade de la mà divina, que semblave una mosca entremitj d'un plat de grogue y apetitose crema.

Qualsevol dia d'aquets, parlarem del *corrido* Sargatal *el mayor*, perquè... ¡vaja! val la Pena.

Va obligarnos l'aducació a fer una vista, dimars á la tarda, á una familia amiga nostre, que habia arribat d'una petita passejada.

—¿Qué tal? — varem preguntar á la senyorete, qu'era la única qu'ens interessava y desitjavem quedarhi be. — ¿Que tal va probarli la excursió? Deb'a arribar molt cansada, debía sentirse ab molta són, eh? — Ella, amable com sempre y ab una rialla ingénua que li es propia, va contestarnos: — Molta són, no la tenia; encare, que quant me vaig tirar al llit, desseguida'm va venir.

Dilluns el vespre varem veure passar á n'en Pauet, *trenta y una* vegales pel carreró de Sant Antoni.

En un concorregut establiment d'aquesta ciutat que s'alaba de tenir la dependencia molt llesta y ilustrade, hi entrá cert subjecte disposat a comprar *paper s'inic* — útil pels escusats —; y un dels dependents, ab l'amabilitat en ell proverbial, va cometre la chocant lleugeresa d'oferirli *nada menos* que... ¡paper de vidre!

Un jove enamorat, emancipat de la tutela paterna (?), ens ha promés per si may l'aludiam, un solemne joc de bofetades. Are preguntem nosaltres: — ¿Ab quina mà?

Males llengas asseguren, que varies persones se cregueren aludides en el darrer nombre de L'ULL. Aixó no está bé a ningú que s'estimi una mica. L'ULL al sentir aquellas llengas viparinas, va plorar allágrima viva.

Una de les *ullades* que se s'insertá en el nombre anterior, ha mogut un tant gran rebombori entre las dugues senyoretes aludides, que aquestas, fent honor a n'el gracios y comprometedor de fecte ingénit a llur sexe, s'han descapdellat atro-

pelladament y han vingut a comunicarnos que no son dos les desconssolades, sinó três; y que la que nosaltres ignoravem,—filla d'una acreditada casa—era la que més frecuentave la missa de nou que se celebra en determinada Iglesia d'extramuros, pera aixís poguer contemplar més a son costat, en mitj de la penombra santa, la *elegante silueta del señor de sus amores*.

Ho fém constar ab intima satisfacció; sols deplorem que l'amic consolador, potsser no podrà donar l'abast ab tantes desconssolades. De totes maneres, li preguntarem.

Aquella petita senyoreta, que'n altres temps s'alababa de tenir les pantorrilles més ben fetes que llurs consemblanis y que avuy te promesa la seva má, ha dit:—Si'ls de L'ULL s'ocupen de mi, els tiraré a n'els tribunals.

¡Quin geniot que gasta, la trriblenta senyoreta!

No tingui por, dona; no'ns ocuparem... de vosté.

Una senyora olotina
que no es mo't fina
y es forsa grassa
¡Serassa!
Después de reflexionari
el nostre diari
tirá a la...
Sarassa! quina senyora!
Si vol acceptá un concell
mes val que critiqui menos
y no estenyexi tan el eabell.

El piadós epotecari de la plassa s'ha tret la barba y les senyeretes olotines se n'han alegrat. El noi petit de les Mates, per no ser menos s'ha retellat una mica el seu frondós bigoti. A n'aquest últim el feliciem porque desde que ha tornat de Madrid sembla qu'ha crescut una mica.

A n'el doctor Esteve no l'hi han pas desagradat del tot el chistos del ULL. El varem sorprendre sentat darrere el vidres saborejan les delicies del nostre derrer nombre. En aquella distracció va rebre l'avis de que un malalt necessitava dels seus auxilis y el Dr. Esteve pesant son cap de munt de la mulsada barba y doblegant son ventre canongí al va comensar la recepte: El Dr. Esteve té Farmacia al carrer de Bellaire.

DARRERA HORA

CABLEGRAMA.

Nova-York.—En mitj del fragor de la lluyta electoral pera la presidencia d'aquesta República tant Unida, m'ha omplert de joia y satisfacció la lectura de L'ULL vostre.—*Rosevelt*.

TELEFONEMA INTER URBÁ

Urgent.—En el Gurugú hi han aparegut més figas de mora.—*Llep*.

AVIS

Han vingut a la nostre Redacció uns quants amics, porque'ls insertessim el segnent *avis*.

«Dintre de poc temps, sortirà a la llúm pública, un periódic polític-satíric y ab ninots, que's ficarà en les vides privades y cantarà les vritats. Se titular *El Gall*».

Un altre.—En aquesta redacció están a disposició dels qu'en vulguin, algunes patents de *gent de bé* d'uns quants que *han cesado en el cargo*, per sa propia voluntat.

CORRESPONDENCIA

Mono. — Ahont t'ho ha thas après tot aixó

Tornisen al llit, que vosté no está gaire bé.

Las deficiencias que's notan en el present nombre, son degudas a la precipitació ab que ha sigut feta la tirada.

Tipografía de Pere Aubert.— Carmen, 11 Olot.